

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Stakkels Louis!

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 156. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich04-shoot-idm140011519258640.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Som jeg nu skal fortælle: jeg reed da igaar atter herud. Min tilkommende Svigerpapa var som sædvanlig mild og venlig; men dog lidt veemodigt stemt - Mama og *Louise* ligesaa. Her maa sonderes! tænkte jeg. Jeg bliver alene med Fatter, og begynder saa smaat at føle mig for - da slipper det ud: Lejen er ham opsagt - han skal herfra - 157 han skal forlade Rougemont, det kjere Rougemont, hans Fødested, hvor han har tilbragt sin Barndom og sexten lykkelige Manddoms Aar. Stedets Ejerman er død, og har testamenteret det til Jesuiterne. Familien har vel det, hvormed den saa taalelig kan slaae sig igjennem; men at forlade Rougemont! - Da farer der mig en himmelsk Tanke gjennem Hovedet: jeg springer op, griber begge hans Hænder, og siger: "Jeg har et Rougemont der hjemme!" - Han trykkede mine Hænder til sit Bryst, Taarer trillede ned over hans Kinder: "For mig maaskee, kjere Capitain!" sagde han langsomt, "men -;" Jeg slap hans Hænder, og sprang afsted ind i Haugestuen til Moder og Datter. "Madame! - Mademoiselle!" begyndte jeg, "Jeg er Adelsmand, jeg ejer et godt Gods - er fri - min egen Herre! -" *Louise* blegnede - "Jeg - jeg nedlægger min Frihed, min Formue, mit Sværd for den elskede *Louises* Fødder." Frue *Charost* rejste sig med Værdighed; en svag Rødme viste sig og forsvandt i hendes ædle majestætiske Ansigt. "Hr. Capitain!" sagde hun, "De nærmer Dem en Familie, som er fattig, huusvild, fremmet -" "- fremmet?" afbrød jeg, "fremmet? Vor Tænkemaade er eens, vor Religion ligesaa - og dersom Kjerlighed er et Baand mellem Ligesindede -" *Louise* traadte hen for mig; hun rødmede, som den nysudsprungne Rose; hendes dejlige Øjne svømmede i Taarer; et Smil bævede om hendes søde Mund. Hun rev sin Handske af, og rakte mig sin Alabastes Haand: "Hr. Capitain!" sagde hun, med sin Englestemme, "jeg elsker Dem - gjør mine Forældre lykkelige!" Jeg trykkede hende til mit lyksalige Hjerte. - Moderen lagde sine Hænder velsignende paa vore Hoveder. *Louise* havde skjult sit Ansigt ved mit Bryst; hun saae ivejret, og sagde med hiin fortryllende skjelmske Mine: "Men eet Vilkaar! Ingen Mundkurv!" "Ingen!" raabte jeg, og gav og tog det første Kys: "ingen uden denne!" Hun fløj fra mig om Moderens Hals - om Faderens, der i Døren havde været Vidne til denne rørende Scene.